

4-kl. Szkoła Powszechna

w Brzegowicach

klasa IV. Wojtas Henryk.

Zapomnienie zbrodni niemieckiej

Giedy zaczęła się wojna, byłem jeszcze mały, do szkoły nie chodziłem. Kioska, na której mieszkałam ciegnie się wzdłuż sosny. Latało było przede mną niej wojny. Dniami i nocami hucili się Niemcy. Oni traktowali Polaków tak jak psów. Nie pytali czy kto może, czy nie, wyganiały wreszcie raniami rukami na chopy i pochody. Napadali na domy i rabowały. Za jakichkolwiek małe przestępstwo wywozili do obozów, albo do więzień. Często za nieuwadzone przewinienia szeryfowali ranitko, stacrali wieś, wyergałi i przygotowując niej listy ludzi, gromadili gołębie nad wykuszonym skletem i zabijali, a potem jeszcze świątyni prawie karali i szkopali. Brzem szeryfiali, stacrali dom i podpalali, grabiąc w nim żywem właścicieli tego domu. Leżał wyrystko muriło się wytrymać. Dniu Polaków pozostało ziomadowanych w obozach. Który Polak dostał się do obozu, to naprawdę, cierka i smutną chwilę przebywał, gdy Niemcy mogli głosem, i mówionowali, i nikt w naszej obronie nawet nie mógł stanąć. Nasz obielni Polacy patrzyli na to wyrystko i nie mogli tego aniść.

ołatega stworyli pasteli do tarki, i odolowali sięcie za Dżerym
za swoich braci. Przed wojną nie strał nikt, wiele
280 był grob w lesie, a teraz jest dwoje mogił.
Barbora obiedrili Niemcy nasz kraj, wszystkich
ludzi wymeyezyli śmiecią haniebną, najpiękniejsze
miasta nasze, iniszeryli. Barbora dwoje pporcy będące
kosztowało Warszawę odbudowai tak jak było.

Prykro wspomnienia są o Niemcach

Przemów

Dnia 19 listopada 1946 r